Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ofgang afn Dnyeper

Markiš, Perec D.
מארקיש, פערעץ

Mosḳṿe, 1937

41

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8240

Visual Library

41

אפסנײַ האָט אָנגעהויבן בושעווען דאָס לעבן,
אפסנײַ האָט זיך דער דניעפּער אויסגעגלעט ווי גלאָז;
צעעפנט האָט בעטאָנענדיקע טויערן די הרעבליע,
און שיפן האָבן מעכטיקע געגעבן זיך א לאָז.

פארשוווּנדן פונעם אויג זײַנען א כאָפּטע דערפלעך,
געענדערט טרויעריק צום טײַך וואָס האָבן ערשט;
און אף אן אופגעשטיגענער באַנײַטער ערד־פלאך
איז ווידער גרייט אין וועג געשטאנען אוראָם־הערש.

ער וועט דאָ אויך ארופגיין אף א שיף אזא מין,
ער האָט זיך אויך דעם דורכגאנג דורכגעזוצט אליין;
ער וועט דאָ אויך א שווים טאָן ווײַט איבער די יאמען,
ווּהין — איז אים אלצײנס. ס'איז אומעטום זײַן היים.

דער דניעפּער האָט זיכ אופגעהויבנ. ס'וואסער האָט געקלעטערט.
די הרעבליע איז געשטאנענ זעכציק-גריוועדיק געשפאנט;
אונ אויספילנ געקומענ אווראָמ-הערש איז אנ אנקעטע
אפ לאָזנ זיכ פונדאנענ אינ א ווייַטנ קאנט.

ער האָט זיכ שוינ דערקונדיקט, אז דאָרטנ זייַנענ וועלדער,
ער האָט זיכ שוינ דערקונדיקט, אז דאָרטנ זייַנענ בערג;
אונ אז ניט קיינ ציגנ-פלייש אונ פיש ניט פעלט דאָרט,
אונ נאָכ — אז זיכ באגעגענענ מע קאָנ דאָרט מיט א בער.

— נו, שרייַבט! — האָט ער געטומלט, — אונ פארשרייַבט ניט מיכ אליינ
נאָר, —
עס האָט זיכ נאָכ זייַנ קאָל געהערט פונ קאָרידאָר; —
א רועכ אינ דער וועלטס פארפוילטע ביינער,
א ווייַב האָט אווראָמ-הערש ביז הונדערט צוואנציק יאָר! —

אמעריקע געכאָלעמט האָט זיכ איר — אנ אומגליק!
ס'זאָל אווראָמ-הערש אהינ איר פאָרנ שארנ גאָלד;
איצט פאָרט מענ, דאנקענ גאָט, אהערצו פונ קאָלומבנ —
איז שרייַבט אריינ מייַנ ווייַב! — געשניטנ האָט זייַנ קאָל. —

געבורעט האָט זי ס'גאנצע לעבנ אונ געזידלט,
געהאלטנ האָט זי נאָר אינ טייַנענ: — סטייַטש?
וואָס זיצסטו, אז סע פאָרט א גאנצע וועלט מיט יידנ? —
נו, וואָס וואָלט איכ געווענ אוספייעט מיט דער בייַטש?

איז דאנקענ גאָט צופרידנ ועט זי זייַנ איצט,
ס'איז פונקט ווי ביז אמעריקע. אונ עפשער מער. נו, זאָל...

אז גלאָוונע איז בא מיר נאָר דאָס, — האָט ער געטייַנעט, —
וואָס פיש, זאָגט מען מיר, זייַנען דאָרט בעזיל האזאָל!

ער איז געווען פארפוצט אין א פּאָר נייַע שטיוול,
ער האָט זיך שוין אפגיכ אן אייַל געטאָן פון אָרט;
און מיט אזעלכע סקריפּ — פארבאָרגענע און טיפע —
האָט נאָכגעקרעכצט אים פייַערלעך דער פּאָל פון קאָרידאָר.

אין צימער בא דעם טיש געזעסן איז עלקאָנע,
עס האָט איבערן צימער זיך ארומגעדרייט טרובא;
און אופגערופן האָט מען אוראָם-הערשן גלייַך פון אָנהייב,
און ס'האָט זיך אוראָם-הערש א שטעל געגעבן באלד.

און דאָך האָט עפּעס אומעטיקס פארצויגן אים מיטאמאָל:
— אנטקעגן דעם... מע זאָגט... ס'איז דאָרטן זייער קאלט... —
— נו, יאָ, ס'איז דאָרטן קאלט, — האָט אים עלקאָנע אויסגעשטאמלט, —
ווי אומעטום אין ווינטער... ווען פראָסט און שניי באפאלט! —

א ווייַלע ט'אוראָם-הערש געקוקט אף אים, געשוויגן.
ער האָט עפּעס באטראכט. ער האָט עפּעס צעקייַט;
און ס'האָבן זיך די אקסל גענומען בא אים וויגן:
— נו, איבּ אזוי, איז גוט! איז הייסט עס, ווי בא לייַט!

מע זאָגט, אז דאָרט איז עפּעס יאָ... א פליג אזא פאראנען... —
האָט ראשיק אוראָם-הערשן זיך א גלאנץ געטאָן אין בליק; —
— פאראן! — האָט אים א רויִקער נאָכגעזאָגט עלקאָנע, —
ז'פון ווען האָסטו זיך אָנגעהויבן שרעקן פאר א פליג?

און איצט — האָט אים עלקאָנע א נעם געגעבן פריילעך,
ער האָט אים עפּעס זינגענדיק דערמאָנט אין דר'הויך, —
אין בירגערקריג... האָסטו זיך, דאכט זיך, ניט באטייליקט,
כוץ דעם, וואָס האָסט א קיצל דאָ געכאפּט אין בויך?..

האָט אווראָם-הערש דעם שליוז א ווײַז געטאָן עלקאָנען,
האָט אווראָם־הערש א ווײַז געטאָן די בויונג מיטן הוט:
— א בירגערקריג מיט בערג ז'דיר אויך ניט לעקן האָניק.. —
און ס'האָט עלקאָנע שטאָלץ א דויב געטאָן אים: — גוט!

איז ווײַטער, אווראָם־הערש! סע דארף שוין שפּעט די שאָ זײַן!
האָסט דאָך א ביקס געדרייט אמאָל!.. געהאט עפּעס צו טאָן... —
— ווער זאָגט עס, אז געדרייט? כ'האָב ניט געדרייט. איך האָב
געשאָסן, —
און ער האָט אים א ווײַז געטאָן זײַן צייכן ג. ט. אָ.!

— און אויב מע וועט באדארפן, — האָט ער ווײַטער שוין געהאמערט, —
אָט ווי דו זעסט א ייִד — א באלעגאָלע פון דער באן,
איז וועט ער זיך אן אויג פארקלעמען ווי נעכאמע
און וועט דיר נאָך א זעץ געבן — ניט ערגער ווי טרובא!

. . . .

פארשוואונדן פונעם אויג זײַנען א כאָפּטע דערפלעך,
גענידערט טרויעריק צום טײַך וואָס האָבן ערשט;
און אף אופגעשטיגענער באנײַטער ערד־פלאך
איז ווידער גרייט אין וועג געשטאנען אווראָם-הערש.

ער וועט דאָ אויך ארופגיין אפ א שיפ אזא מין,
ער האָט זיך אויך דעם דורכגאנג דורכגעזעצט אליין;
ער וועט דאָ אויך א שוים טאָן ווײַט איבער די יאמען,
וווּהין — איז אים אלצײנס. ס׳איז אומעטום זײַן היים!